

[Pilgaard Andersen]

dage. Det koster 200–250 kr., når skatten er trukket fra, for lønmodtagerne. Vi mener, det er rimeligt at indføre de to karensdage, for hvis man skal tro Danmarks Statistik, er lønmodtagerne meget syge om mandagen, til trods for at de har haft både lørdag og søndag fri. Det mest besynderlige er, at også fredagen er en af de uheldige dage, lønmodtagerne ofte bliver syge på.

Ser man på helheden, vil virkningen af at gennemføre dette lovforslag være en formindskelse af virksomhedernes omkostninger. Gennemførelsen af dagpengeordningen i 1973 gav virksomhederne øgede omkostninger, og det var på det tidspunkt, vi fik problemer med vores konkurrencedygtighed over for udlandet.

Fremskridtspartiet har fremsat dette lovforslag for at fjerne disse omkostninger fra virksomhederne. Det er altså ikke for at være lønmodtagerfjendsk, men tværtimod for at skabe arbejdspladser på de danske virksomheder; det gør man nemlig ved at fjerne nogle af de uheldige virkninger, som dette dagpengelovforslag har haft. Men vi er da enige i, at lønmodtagerne skal have fuld dækning, og det får de også bortset fra de to karensdage, derved at betalingspligten overgår til det offentlige efter den første uge.

Så kan der være nogle, der spørger, hvorfor vi foreslår tre dage til arbejdsgiverne. Det skal være en sikkerhedsfaktor; de tre dage skal gøre det muligt for arbejdsgiverne at kontrollere, at lønmodtagerne betaler, inden udgiften går over til det offentlige.

Det er en af de ting, man selvfølgelig godt kunne tænke sig vi ønskede at få fjernet, men dér er vi så ansvarsbevidste, at vi siger, der skal være en form for kontrol, og det må være arbejdsgiveren, der har nemmest ved at udøve denne kontrol.

Karensdagene har været nævnt af næsten samtlige ordførere. Det vil ikke give flere beskæftigede, sagde f. eks. hr. Svend Andersen (Bornh. a.) fra socialdemokratiet. Det vil nok være lidt vanskeligt at begrunde, at det ikke vil sætte flere i arbejde. Hr. Svend Andersen (Bornh. a.) har ikke tilstrækkelig erfaring som selvstændig erhvervsdrivende og er derfor ikke klar over, hvilke problemer der med den gældende lovgivning er forbundet med at foretage nyansættelser, f. eks. risikoen for, at de pågældende bliver syge efter 40 timer. Det medfører bl. a., at arbejdsgiverne

ikke tør antage folk for en kortvarig periode. En gennemførelse af dette lovforslag vil betyde, at arbejdsgiveren også tør ansætte folk for kortvarige perioder, men denne sammenhæng kan socialdemokratiet, som jo kalder sig et arbejderparti, nok ikke fatte. Man skulle ellers tro, at også de er interesserede i at få flere i beskæftigelse; det er Danmarks næststørste arbejderparti.

Fru Bodil Liventhal fra CD påstår, lovforslaget er asocialt. Så må jeg spørge: hvem er det, der er asocial? Det vil jeg gerne have en nærmere forklaring på. Spørgsmålet om karensdagene har jeg jo redegjort for. Jeg synes, hendes opfattelse er meget, meget forkert. Jeg har ellers haft den opfattelse, at CD også var interesseret i at styrke beskæftigelsen og styrke virksomhederne, også de små virksomheder, som kan have store problemer med dagpengene. Men jeg bliver måske nødt til at revidere min opfattelse af CDs holdning hertil.

Også fru Ebba Strange har påstået, at vores forslag var asocialt, og dertil kan jeg kun sige, at hun ikke rigtig har forstået sammenhængen i det hele. Men det kan man nok heller ikke forvente fra SFs side, for alle de lovforslag, SF har fremsat, har været asociale og har medført større omkostninger for virksomhederne. Derfor er det ikke så mærkeligt, at SF også tager afstand fra dette lovforslag. Man kan kun beklage, at de ikke vil være med til at hjælpe virksomhederne økonomisk.

Fru Grethe Philip efterlyste en økonomisk beregning af lovforslagets virkninger. Jeg kan oplyse, at der i bemærkningerne står, hvad lovforslaget vil koste. Det havde været rart, hvis fru Grethe Philip havde gennemlæst lovforslaget, inden hun gik på talerstolen.

Fru Grethe Philip udtalte endvidere, at hun var meget tilfreds med, at vi endelig kom offentligt frem med, hvad vores tanke egentlig var med de to karensdage. Dér kan jeg henvise til vores tidligere lovforslag, hvor der også har stået i bemærkningerne, at fremskridtspartiet gerne ville foreslå to karensdage, men ikke mente, det var det rigtige tidspunkt at komme med det på. Det burde således heller ikke komme bag på fru Grethe Philip, men det må nok undskyldes med, at hun ikke har læst forslaget.